

невідкладних дій, а саме шляхом проведення національної антитерористичної операції за участі в ній миротворчих сил Організації Об'єднаних Націй (далі – ООН) та спеціальних підрозділів країн-партнерів.

Таким чином, на підставі вищевказаного, можна зробити наступні висновки, що доцільним видається впровадження в Україні досвіду американській моделі міжвідомчого партнерства з метою забезпечення більш тісної взаємодії НПУ з іншими суб'єктами публічної адміністрації для формування комплексних рішень із попередження правопорушень та забезпечення публічної безпеки у тому числі у зоні проведення операції Об'єднаних сил.

Література:

1. Бугайчук К.Л. Зарубіжний досвід організації взаємодії поліції з органами місцевого самоврядування в контексті децентралізації державної влади : наук.-метод. рек. / К.Л. Бугайчук, В.А. Гузь, І.О. Святокум, В.В. Чумак – Харків : Харк. нац. ун-т. внутр. справ, 2015. – 44 с.

2. Edinburgh Local Policing Plan 2014. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.scotland.police.uk/assets/pdf/142349/edinburgh/216185/217030/217034?view=Standard>.

3. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://isap.sejm.gov.pl/Download?id=WDU19971230779&type=3>

4. Code général des collectivités territoriales. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://www.legifrance.gouv.fr/affichCode.do?cidTexte=LEGITEX T000006070633>.

Яцюк Т.В., курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС

Савранчук Л.Л.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

**СУТНІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
НЕПОВНОЛІТНІХ**

Проблема адміністративної відповідальності неповнолітніх вчинення правопорушення є досить актуальною в правовій науці, оскільки вона пов'язана із завданням виховання підростаючого покоління та попередження правопорушень серед неповнолітніх. Протиправний шлях неповнолітнього залежить від оточуючого середовища, від неналежного виховання підростаючого покоління як у сім'ї, так і в школі та інших навчально-виховних закладах. Тому, вчасне та достатнє реагування на вчинення неправомірних вчинків неповнолітніми повинно здійснюватись батьками, вчителями та іншими особами, відповідальними за виховання дітей. Але, на жаль, на сьогоднішній день профілактичні заходи, які застосовує держава не приносять бажаних результатів.

Враховуючи різні характеристики неповнолітніх, як біологічні і психологічні, так і соціальні, закон передбачає особливості притягнення їх до адміністративної відповідальності. У ст. 24-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення зазначені чотири заходи виховного характеру, що можуть застосовуються до неповнолітніх за вчинення адміністративних проступків, такі як: 1) зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого; 2) попередження; 3) догана або сувора догана; 4) передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічного або трудового колективу за їх згодою, а також окремих громадян на їх прохання [1].

О. В. Горбач пропонує визначити протиправні діяння неповнолітніх осіб віком від 14 до 16 років як такі суспільно небезпечні діяння, що за своїми об'єктивними ознаками збігаються з адміністративними проступками і виражають зневажливе ставлення неделіктоздатних підлітків до суб'єктивних прав інших осіб та суспільних інтересів, що охороняються державою, за які не настає юридична відповідальність, але не виключається можливість застосовування до винних осіб інших заходів правового характеру.

Також потрібно зазначити, що специфічною ознакою адміністративної відповідальності неповнолітніх є можливість її перекладення ("трансмісії") на інших осіб. Юридичний склад деяких адміністративних правопорушень, що вчиняються неповнолітніми, має комплексний характер, тобто складається фактично з двох самостійних юридичних фактів, які у своїй сукупності утворюють обов'язкову ознаку об'єктивної сторони – діяння (це дії або бездіяльність батьків та дії неповнолітніх) [2, с. 8, 9].

Таким чином, можна зазначити, що адміністративні заходи впливу, що застосовуються до неповнолітніх є заходом адміністративно-правового примусу, що застосовується до правопорушника з метою виховання (виправлення) правопорушника.

Заходи впливу для неповнолітніх – це, як і адміністративні стягнення, заходи адміністративної відповідальності. Їх поєднують такі ознаки: а) основна ціль застосування – виховання (виправлення) порушника; б) підставою їх застосування є вчинення адміністративного проступку; в) застосовуються тільки стосовно деліктоздатної особи; г) спільний процесуальний порядок їх застосування (накладається органами адміністративної юрисдикції у порядку провадження у справах про адміністративні правопорушення). Але як два різні види заходів адміністративної відповідальності, вони мають також певні відмінності: а) застосування адміністративного стягнення тягне за собою виникнення стану, коли особа вважається такою, що протягом року притягувалася до адміністративної відповідальності, застосування ж заходів впливу для неповнолітніх таких правових наслідків не породжує; б) елемент кари більш притаманний адміністративним стягненням, аніж заходам впливу для неповнолітніх; в) заходи впливу для неповнолітніх застосовуються лише як заміна адміністративних стягнень [3, с. 199].

Таким чином, відмітимо ознаки адміністративно-правових заходів, що застосовуються до неповнолітніх. По-перше, адміністративні примусові заходи мають чітко виражений виховний характер. По-друге, це можливість застосування до неповнолітніх не тільки правових, а й інших заходів впливу, таких, як передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх заміняють, чи під нагляд педагогічного або трудового колективу за їх згодою, а також окремих громадян на їх прохання. По-третє, ці примусові заходи застосовуються не тільки до неповнолітнього правопорушника, а й до його батьків.

Висновки. Отже, адміністративна відповідальність неповнолітніх – це реакція з боку судових органів на діяння неповнолітніх осіб, що проявилися в порушенні ними, встановлених законом правил поведінки та виражається в застосуванні до винних осіб засобів впливу у вигляді позбавлення особистого або майнового характеру.

Література:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-Х. Відомості Верховної Ради Української РСР. 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122.

2. Горбач О. В. Адміністративна відповідальність неповнолітніх, батьків або осіб, які їх замінюють: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. К., 2006. 16 с.

3. Продаєвич В. О. Заходи адміністративного впливу, що застосовуються до неповнолітніх: поняття та місце в системі заходів адміністративного примусу. Університет. наук. записки. 2006. № 2. С. 195–199.

Яценко Т., магістр студент 1 групи ННІ №3 НАВС,
Лупало О.А., к.ю.н., доцент, професор кафедри публічного
управління та адміністрування НАВС

ЩОДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО- ПРАВОВИХ ЗАСАД ДЕРЖАВНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі розвитку українського суспільства корупція перетворилась на одну з головних загроз національній безпеці та демократичному розвитку держави. Негативний вплив цього соціального явища відчувається на всі сфери політичного та соціально-економічного розвитку суспільства. Особливої актуальності набуває дане питання в умовах реалізації євроінтеграційного курсу України. Адже, високий рівень корупції, визнаний як на міжнародному експертному рівні, так і керівництвом держави, призвів до того, що ця проблема вийшла за межі внутрішньої політики України та отримала негативну оцінку міжнародних партнерів. Як свідчать дані Альтернативного звіту з оцінки ефективності впровадження державної антикорупційної політики [1], Закону України «Про засади антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегія) на 2014–2017 роки», так і не став ефективним інструментом запобігання корупції. Однак, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, а також НАЗК не зробили належних висновків. Швидше навпаки. З 1 січня 2018 року в Україні мали б набрати чинності нові засади щодо Антикорупційної стратегії державного будівництва до 2020 року, а також державна програма з